

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: Égész évre . . . . . 8 K Fél évre . . . . . 4 „ Negyed évre . . . . . 2 „ Egyes szám ára 20 fillér.	Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Laptulajdonos és kiadó: BALKANYI ERNŐ.	Telefonszám: 13. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendva. Nyílttér sora 1 korona.
--	---	--	--

A jó termés — biztos győzelem.

Alsólendva, június 12

A két szövetséges birodalom győzi lőszerezrel, pénzzel és katonával, csak egyben nem bizonyos még, hogy győzi-e élelemmel? De az Isten, aki a téli hadjáratban rengeteg havat és hideget bocsátott küzdő katonáinkra, most mi felénk fordul, mert jól tudja, hogy az igazságnak mindig győznie kell. A magyar példaszó mondja, hogy az igazság győz, még ha hegyekkel nyomtatják is le.

Ennek a győzelemnek az ideje valószínűleg csak ősszel fog bekövetkezni, amikor már be lesz takarítva az idei termés. Előre nem látható nagy katasztrófa azonban bármikor érheti megroppant ellenfeinket, ami korábban is véget vethet a háborúnak. Az bizonyos, hogy minden hadviselő állam megfeszíti az erejét, hogy le ne győzhessék. De a diadal és a hadi szerencse változó mosolya gyakran szembe fordul egymással és sohasem lehet előre tudni, hogy a mérkőző erők lesorvadása mikor fog bekövetkezni. Oroszországban rossz termés lesz, Anglia és Franciaország roppant nagy behozatalra szorul. Oroszországtól nem kaphatnak, mert ott se lesz nagy fölösleg, de kaphatnak eleget Ausztráliára, Afrikára és Amerikától. Ez a három világrész évtizedekig tudná ugyan gabonafőlöslegével eltartani Angliát és Franciaországot, de a fűrge német tengeralfutójai hajók könnyen a tenger fenekére süllyeszthetik majd a gabonaszállítmányokat. Annyi bizonyos azonban, hogy sem Angliát, sem Franciaországot nem lehet kiéhezíteni, mert ha rohamosan drágulnak is náluk az élelmiszerek, készletük van mindegyikből bőven. Csak a lőszer és a hadieszközök azok, amiket sem Anglia, sem Franciaország nem tud majd pótolni, ha egyszer kimerül.

Sokkal nehezebb helyzetben lesz Olaszország, amely a hármasszövetségi szerződés gyalázatos megszegésével örökre megbélyegezte önmagát a világtörténelemben.

Ez az árulás tönkre tette szavahihetőségét és ronggyá tépte állami és katonai becsületét. Tíz hónapig lesben állani s akkor mint a leopárd ráugrani azokra, akiknek nagyhatalmi állását, gyarapodását, területi nagybővdését köszönheti, sokkal inkább való egy brigantinhoz, mint egy becsületére féltékeny nemzethez. Ha Kossuth Lajos láthatná, hogy az a nemzet, amelynek állami függetlenségeért és egységeért annyi magyar vér folyt, most hálából véresre akarja marcangolni a magyar nemzetet, bizonyára megátkozná ezt az alattomos népet, amely mestereket teremt az orgyilkosságban, de csenevész bastardokat állít a harcmezőre. Ez az ország, amely multjának ziva-

taros és fényes emlékeiből, újabban pedig harmincöt éven át szövetségeseinek nagylelkűségéből élt, annyira elzárható a világtól, hogy nyomor és éhínség fogja fenyegetni. ha csak újabb szövetségesei Judásdíj fejében el nem tartják ezt a naplopó és léha fajzatot.

Az bizonyos, hogy rokonszenvünket örökre elvesztette, mert aki kést döf hátunkba, az soha többé barátunk nem lehet. Kaphat milliárdokat Angliától, mégis koldussá lesz a háború után, mert a magyarok, németek és osztrákok művészetimádása és história szeretete, meg egyszerű természeti szépségeinek csodálata tartotta benne lelket. Ezt a sok millió látogatót most mind elvesztik s Olaszország északi része koldusbotra jut.

Magyarország azonban ki fogja állani ezt a tomboló vihart és sem a nagy anyagi, sem pedig a nagy véráldozatok nem fogják megingatni állami létalapját. A drága magyar vér, amely patakokban ömlött az északi Kárpátokban, áldás lesz a hazán és nemzetem. Olyan termés ígérkezik, amilyen már évtizedek óta nem volt. A ringó kalásztenger arannyal fizeti a magyar gazdát s megvigasztalja, ha a csüggedés felhője borong a lelken. Az Isten nagy megpróbáltatásokat mért már erre a nemzetre, de végképen még sohasem hagyta el. Az idén pedig bő terméssel fogja megvizsgálni s új reményt önt a lelkekbe.

Mindazoknak, akik attól tartanak, hogy a drágaság ősszel meg fokozódni fog, megnyugtatóan fölemlíthetjük az 1866-iki inséges esztendő.

Orbán-napkor, 1866 május 25-én, az egész országban elfagyott a termés. Nemsokára kitört a porosz-osztrák háború is. Kettős csapás szakadt tehát az országra. A kenyérség sokkal nagyobb volt, mint mostan. Egy kis cipónak az ára két forint volt, egy pozsonyi mérő buza ára hatvannyolcvan, söt száz forint is. Abban az időben megfizethetetlenül magas ár. A nép kétségbe volt esve, de egy itce tej ára csak négy krajcár volt, most meg egy liter nagyvárosban huszonnégy krajcár. Mindenki a legnagyobb aggodalommal huzta át a telet, pedig a háború, amely nagyon rövid ideig tartott, már régen elmúlt. Tavasszal tetőfokát érte el a drágaág, különösen a liszthen és kenyéren.

Ámde a jó Isten akkor sem hagyta el a nemzetet. Az inséges esztendő után bő termés következett, a gabonaszállítmányoknak egyszeribe leesett az álluk, mert egy mérő buzának az ára száz frt helyett mindjárt két frtra szállott le az aratás után.

Igy lesz ez az idén is. A jó aratás után rögtön esni fognak az árak és az élelmiszerekkel zúzott visszaélések is véget érnek. Nem kell tehát busulniok azoknak, akik most nélkülöznek és szűkölködnek. De nem kell aggdónunk azon se, hogy

minket, vagy szövetségeseinket kiéhezetheti az ellenség. Magyarországának olyan fölöslege lesz, amiből segítheti szövetséges társait is. A jó termés, amely most már csaknem biztosra vehető, mert az időjárás nagyon kedvező, föléleszti mindnyájunkban a győzelem reményét. Bő aratás lesz nemcsak a mezőkön, hanem a harcmezőkön is. Győzni fogunk, mert az álnokság csak ideiglenes sikereket arathat, míg az igazság diadala végleges szokott lenni.

Ha Oroszország milliós hadserege összeroppant, mint ahogy minden reményünk meg van rá, akkor a két legáltalánosabb ellenféllel, Angliával és Olaszországgal is gyorsan leszámolhat a központi két hatalom harc-edzett hadserege.

A háborúhoz nemcsak három dolog kell, mint Montecuccoli mondta: pénz, pénz és pénz, hanem türelem is. Mert győzni csak türelemmel és kitartással lehet. Mióta a világ fennáll, nem volt olyan nagyméretű, óriási harcvelonakon dúló háború, mint a mostani. A győzelem tehát lassabban érhető el, de ha meg lesz, a béke áldása meg fogja ifjítani a vén Európát és benne a mi szeretett, édes hazánkat.

A hadimunkálatok.

— Első cikk. —

Amennyire izgalmas és társadalmunk minden rétegét megmozgató volt az előttünk folyó nagy háborúnak a kitörése, ép oly nyugodt és megállapodott most a folytatása, a már megtörtént háború berendezkedés mellett. Most már az egyes foglalkozási ágaknak a hadakozáshoz szükséges átfarmálása után a kormány és a hadvezetőség csaknem minden egyesnek kiosztotta azt a nehéz munkát, amelynek pontos teljesítésén és teljesíthetésén fog eldőlni ez a nagy háború. A nagy többség a fegyvert és azt a feladatot kapta, hogy a frontban testével védje meg a monarchiat a hatalmas ellenfelektől, a front mögöttiek pedig a legkülönfélébb munkálatokkal állnak a hadviselés szolgálatában. A hadiszolgáltatásokról szóló 1912. évi LXVIII. a kivételes intézkedésekről szóló 1912. évi LXIII. és 1914. évi L. törvénycikkek voltak azok az eszközei a kormánynak és a hadvezetőségnek, amelyek alapján a hadimunkáknak a végberment kiosztását keresztülvihették. Itt a hadiszolgáltatásokról szóló 1912. évi LXVIII. és az azt kiegészítő 1914. évi L. törvénycikkeknek a személyes hadiszolgáltatásokra vonatkozó részét fogjuk ismertetni. Az ezekben foglalt törvényes rendelkezések keresztül víve, megvalósítva a háború előtt természetesen soha sem voltak és így azokat gyakorlati alkalmazásukban most látjuk először.

A hadiszolgáltatásokról szóló 1912. LXVIII. törvény cikk alapján háború idején az állam polgárai a hadviselés érdekében kötelezhető, hogy személyes szolgálatukat, ingó és ingatlan vagyonukat az állam rendelkezésére bocsássák. Azt az

időpontot, amellyel a hadiszolgáltatások iránti kötelezettség megkezdődik és azt az időpontot, amellyel ez a kötelezettség megszűnik, a törvényben adott felhatalmazás alapján a honvédelmi miniszter teszi közzé. A honvédelmi miniszter jogosított az egyes szakminiszterekkel egyetértőleg megállapítani, illetve kötelezni a közigazgatási hatóságokat, hogy mikor, hol és mily terjedelemben állítsanak ki hadiszolgáltatásokat.

A katonaságnak (katonai hatóságoknak, parancsnokságoknak) csak sürgős esetekben áll jogában hadiszolgáltatásokért közvetlenül a közigazgatási hatóságokhoz és csak rendkívüli esetekben közvetlenül a községekhez fordulni. Ily esetekben is a hadiszolgáltatások kiállítása iránt a közigazgatási hatóságok (és a községek) rendelkeznek. Végsősükség esetében azonban a katonaságnak jogában áll a feltétlenül szükséges hadiszolgáltatásokat közvetlenül az egyesektől követelni, illetve igénybe venni.

A hadi munkálatok teljesítésére minden munkaképes férfi kötelezhető, aki életének 50-ik évét még be nem töltötte. Az igénybevétel azonban a következőképp van korlátozva: A hadi célokra szükséges munkákat elsősorban az önként jelentkezőkkel kell elvégeztetni. Ha a szükséglet önkéntes munkásokkal nem fedezhető, akkor népfelkeltő köteleseket és a védtörvény 7. §-a alapján alkalmazható hadköteleseket kell alkalmazni. A védtörvény 7. §-a arról szól, hogy „azok a hadköteles korban álló egyének, akik a tulajdonképeni hadiszolgáltatásokra ugyan nem, de az ezekkel kapcsolatos másnemű szolgáltatásokra alkalmasak, mozgósítás (hadiállományra való kiegészítés) esetén és háborúban is szolgálatokra alkalmazhatók.” A közigazgatási hatóságoknak az igénybevételnél figyelemmel kell lenni még arra is, hogy elsősorban a fiatalabbakat kötelezzék személyes hadiszolgáltatásra, csak azután az öregeket.

A hadimunkára kötelezettekkel a hadiszolgáltatási törvény értelmében lehetőleg csak oly munkát kell végeztetni, amelyhez polgári foglalkozásuknál fogva is értenek. A hadicélokra szolgáló munkák teljesítésére a hadiszolgáltatási törvényt kiegészítő 1914: L. törvénycikk 5. §-a alapján a nők is kötelezhetőek. A nők azonban csak oly munkák elvégzésére alkalmazhatóak, amelyekre rendes foglalkozásuknál fogva is alkal-

masak és csak a lakóhelyükön vagy a lakóhelyükkel szomszédos községek területén.

A nők hadimunkára csak abban az esetben kötelezhetőek, ha a hadviselés érdekében szükséges és nőekkel is elvégezhető közegészségügyi, közlemezési, közbiztonsági, vagy egyéb közérdekű munkálatokat másként, nevezetesen bémunkások alkalmazásával elvégeztetni nem lehet. De csak azok a nők vehetők igénybe, akiket a hadiszolgáltatás családfenntartói (ugy érkelesi, mint gazdasági) hivatásuk teljesítésében nem akadályoz.

A hadiszolgáltatási törvény alapján a 17. életévüket még be nem töltött egyének hadimunkákra a gyakorlat szerint nem kötelezhetőek, bár a törvény ezt a korhatárt meg nem állapítja. A nőkre nézve az 1914: L. törvénycikk az első korhatárt kifejezetten a 18. életévben állapítja meg.

Bosnyák földön.

— Boszniai képek. —

Irtta: SZITTYA.

IV.

A bosnyák ember együtt lakik a disznájával, kecskéjével. Tisztaságra, higiénijára nem sokat ad. Azt sem tudja, mi az. A lakása (persze csak a szegényebb néposztályé) piszkos, bűzös; az utcák szemetesek, tisztogatásnak nyoma se látszik rajtuk. Egy-egy döglött macskának vagy kutyának a hullája hetekig büzlik, rothad az uton anélkül, hogy valakinek észbe jusna elásni.

Hogy ilyen körülmények között erősen terjednek a fertőző betegségek, azt tán felesleges is mondani. De hogy a műveltség nehezen vet itt gyökeret, azt nem a nép életterteltségének kell betudni, hanem a helyi viszonyoknak. A hegyvidék, ahol gyakran félórás távolságokban van csak egy-egy ház, nem olyan alkalmas a köz-műveltség haladására, mint természet a városi élet, hol kéznél van templom, iskola, kórház, olvasókör stb. Egy városi gyermek, aki egy évig ovodába járt, volt templomban, esetleg színházban, moziban, bámszkodott a kirakatok előtt, volt vásárrban: százszoronta különb anyag a tanító kezében, mint egy ilyen hegyi lakó gyermeke, aki a családján kívül soha senkivel nem érintkezett, a szobájuk falán lógó egy-két kép kivételével a világból semmit sem látott. Fogalomszegény, szószegény az ilyen gyermek, s a tanítása kimondhatatlanul nehéz. De ha járna iskolába! Mert nem jár ám! Nem pedig azért, mert nincsen

messze a környékben iskola. Nem csoda, ha az ily nép elmarad.

Az előlék osztályhoz tartozók tanulnak szorgalmasan. Valamennyi több nyelvet beszél. A vonatban valahogy összekerültem egy elszegényedett hercegi család sarjával, aki valamelyik kerület előjárója — olyan főszolgabírófele — volt. Ez a fiatalember a középiskolákat Konstantinápolyban végezte, a jogot Bécsben és Párisban. Beszélt a török, bosnyák, francia, német és angol nyelvet. Arra a kérdésemre, hogy miért nem járt Magyarországon iskolába, — ilyenforma feleletet adott:

— Nálunk az arisztokrácia Konstantinápolyban, Párisban, Berlinben és Londonban nevelte a gyermekeit. Mivel Boszniában szükség van az osztrák törvények ismeretére, egy-két évet Bécsben is tanulnak. Ez teljesen elég. A magyar nélkül meg lehet élni. Ami pedig a szegényebb sorsú tanulóifjúságot illeti, az odamegy, ahol ösztöndíjat kap. Mivel Ausztriában több ösztöndíjat kapnak a bosnyák ifjak, hát inkább odamennek...

Ez a fiatalember különben borzasztóan el van keseredve. Az okkupáció idején nagyapjának kétszáz ezer hold földje volt Hercegovinában. Szerinte az osztrák-magyar uralom megfosztotta birtoka nagyrészétől a családot, a pár év előtti kmetmegváltás még a roncokat is elszedte tőlük. Atyja futott fűhöz-fához. Járt Tiszánál, volt Bécsben, hiába. Keserűséggel mondta:

— Én, kinek a nagyapja a Balkán egyik leg hatalmasabb embere volt, kénytelen vagyok a betevő falatomért ugyanolyan állást vállalni, mint egy galiciai lengyel harangozó fia. Most is azért voltam Szarajevóban, mert katonának akarnak vinni. Eddig fölmentettek, most behuznak. Állásomat elfoglalja egy osztrák, aki nem ismeri a helyzetet. Tönkretettek bennünket anyagilag, most még az életünket sem kímélik...

Aztán keserűen tette hozzá:

— Egy muzulmánál több vagy kevesebb, az a monarkának mindegy...

Próbáltam vigasztalni, hogy hiszen háború van, hol épen az érdemeseket veszi a haza igénybe, de nem sikerült. És ennek a muzulmának a szavahihetőségét biztosítja az a körülmény, hogy ő március elején megővendőkét ugyanazokat a kormányváltozásokat, melyek Szarajevóban tényleg be is következtek április közepén. Most, hogy ennek a muzulmának a keserűségére emlékeztem, eszembe jut egy multikori cikkemben megírt nyilatkozat, melyet egy boszniai magyar hivatalnok tett: „Nem született ember, aki itt rendet tudjon teremteni.” Én meg azt mondom, hogy ember legyen, aki meg tudja érteni az itteni helyzetet. Mert itt mindenki a másikra panaszkodik.

TÁRCA.

Ha majd a fiúk hazajönnek...

Hej, azok lesznek valódi kőnyek,
Mikor a fiaink hazajönnek!
Lerongyolódott lesz valamennyi
S a szenvedéstől ugy elcsigázott! —
Alig fogjuk őket felismerni...

Súlyos, nagy idők elbúsult harca
Sűrű barazdát vés sok-sok arcra.
Mit ők kiálltak: mesebe való! —
Ellenségük volt a durva kozák
S tél fergetege, a hideg, a hó.

Te szegény nemzet, mit adsz majd nékik?
Kik mindent adtak a hulló végig.
Kik önmagukat tán összetörve
Jönnek haza, hogy szabad maradjon
Kárpátok alatt e haza földje...

Lesz köztük béna, koldussors-verte
És lesz, a kinek beteg a lelke;
És lesz, a kinek szeme lezárul,
Ki mellé majd az örök sötétség
Szegődik gyászos, bús utitársul.

Szegény hazám te, mit adsz majd nékik?
Felmagasztalod őket az égig?...
Hisz a szótárad szavakban oly dús!...
És egy-két napi ünneplés után
Lesz mindahányból utszéli koldús...

(Nagykanizsa)

Nagy Lajos.

Vörös kakas.

Irtta: Dr. MEZŐ FERENC, tart. hadnagy.

Csataképek lógnak muzeumok falán. Mind-egyiken más jelenet: egymásba roppanó lovascsapatok, szuronyroham, összetört ágyúk, fegyverek, levegőben egymást keresztező lövedékek, bekötött fejű zászlótartó, hősök temetése... Ezerféle változat, de a háttér rendszerint egy: égő házak, gomolygó, kövér füstoszlop. A háború és a tűzvész elválaszthatatlan pajtások.

Orosz-Lengyelországnak is sok falvát, városát pusztította, emésztette a tűz. Gyujtogatott az orosz, perzseltünk mi is. De itt éles különbséget kell tenni. Az orosz gyujtogat jókedvében, haragjában, tehetetlen dühében, előnyomuláskor, visszavonulóban, sokszor érthetetlen okból, talán mert születésétől pyromanius. A mi katonaságunk vagy stratégiai szempontból — ha ház, épület, falu akadályozza a kilövést, ha búvá-, les-, megfigyelő helyül szolgálhat az ellenségnek — vagy pedig büntetésből.

C... község lakossága, bár az orruk előtt voltak, állandó érintkezést tartott az orosz csapatokkal. Nappal póznákkal, dorongokkal, állatok csoportba való terelése útján, éjjel fényjelekkel értesítették őket elhelyezkedésükről. Egyesek, ha elég közleni valójuk lehetett, át is szöktek. Ahogy parancsnokságunknak tudomására jutott e machinatio, azonnal elrendelte az egész falu felégetését. E megtorló intézkedés jogosultságához szó sem férhet. A polgári lakosság együtt érezhet ellenségünkkel — aminthogy együtt is

érez —, de ebből nem következik, hogy a háborúba akár csak indirekte is belevághozhatik...

Patrullákat küldünk le a faluba. Néhány perc múlva lenn vannak és kapott parancsuk értelmében munkához látnak. Az asszonyok belekapaszkodnak a katonákba, könyörgőnek, kérlik őket; mind hiába: egy-kettőre lefejtik őket magukról... Itt-ott a férfi ellentáll, megfogja a baka kezét, de a puskatus, meg sajnó háta észbe juttatja, hogy háborúban vagyunk...

Egymásután gyulnak ki a lakóházak, lángnyelvek törnek elő az eresz alól, körülnyaldossák az egész tetőt, s kis vartatva az áldozatukhoz majdnem hozzásimuló mellékepileteket. Bakáinknak segítségére van a Nida berkében fujdogáló szél is. Lángerdővé változik az egész falu, a sötét füst gomolyogva száll fölfelé, recsegőropogás hallatszik mindenütt. E pokoli zenébe vérfagyasztóan vegyül bele a sírás, jajgatás, üvöltés, tehének bőgése, lovak nyerítése. Az égő házból igyekeznek egyet-mást kimenteni, az állatokat kihajtják az istállókból és szabadjukra eresztik. Némelyek megpróbálkoznak az oltással is, de hamarosan belátják, hogy a lángtengerrel nem lehet megbirkózni. Ferfiak, asszonyok batyuba kötött ágymennüket hátukra dova, tehenüket, sertéseiket ma-uk előtt terelve, kis gyermekeiket kezüknél fogva vezetve hagyják el a meleg otthont, a megszkott hajlékot, amelyben — ha piszkosban is — oly sok boldog napot tölthettek el. Arcukat a falun át forró levegő, fojtó meleg csapdossa. Belemennek az éjszakába, a bizonytalanságba; földönfutókká lettek...

El tudom képzelni, mit szenvedtek, mit érez-

Csalás a férj nevével.

— Saját tudósítónktól. —

Furfangos módon csapta be egy eddig ismeretlen egyén Sipos Lajosné alsólendvai lakost. Siposné férje, Sipos Lajos fűrdőtulajdonos és bádgos, a háboru kezdete óta katona s a szerb harctéren van. Sipos jelenleg is lent a déli határon szolgál, onnan irogat szorgalmasan a feleségének, hogy jól van és egészséges. Annál nagyobb volt Siposné meglepetése, midőn mult kedden este Budapestről a következő tartalmú táviratot kapta:

„Kérek sürgőnyileg pénzt
Krisztina-körut 93. szám alá.
Lajos.”

Aznap már nem lehetett a postán pénz feladni, Siposné ezért megvárta a másnap reggeli és sürgőnyileg feladott a fenti címre 20 koronát. Abban a hitben volt, hogy férjének — aki már több ízben próbált szabadságot kérni — végre sikerült szabadságotatni magát, hazajön látogatóba és ezéért kell neki a pénz. Csak az volt érthetetlen előtte: hogyan kerül Sipos Pestre, mikor egyenesen uton is hazajöhetne. Mikor a pénz feladta, ugyanakkor feladott egy táviratot is, amelyben azonnali sürgőnyválaszt kért az uratól arra nézve, hogy mit csinál Pesten: sebesült-e, avagy beteg-e?

Elmult két nap, de sem a válasz, sem Sipos nem jött. Ellenben csütörtökön este jött egy újabb távirat, amelyben az állítólagos Sipos ismét pénzt kért. A távirat így szólt:

„Több pénzt küldjél, utban
vagyok.
Lajos.”

Siposné ekkor már gyanította, hogy becsapták, annál is inkább, mert közben az uratól a harctérről levél és csomag érkezett, a melyben Sipos egyetlen szóval sem említi, hogy hazajön. Nem küldött pénzt, hanem táviratozott egyik Pesten lakó rokonának, hogy menjen el Krisztina-körut 93. szám alá, ott keresse meg Sipost és adjon neki annyi pénzt, amennyire szüksége van. Nemsokára megjött a rokon távirata, hogy a jelzett számú házban Sipos Lajos nevű egyént nem ismernek, ilyen nevű ember ott nincs, nem is volt, különben az a ház nem olyan, hogy ott akár sebesülten, akár betegen tartózkodhatna Sipos.

Ekkor már nyilvánvaló volt a csalás. A szegény asszonyt valami lelketlen fráter — aki talán bizalmasa volt a harctéren az urának s onnan Pestre került — becsapta. Ismerőseinek unszolására Siposné elment a csendőrségre és ott elpanaszolta a dolgot. Patkó János járőr-mester jegyzőkönyvet vett fel az esetről, egyben pedig táviratozott a budapesti államrendőrségnek, hogy nyomozza ki: ki adta fel a Siposné nevére

tek e szerencsétlenek. Végigszenvedtem már magam is ily éjszakát. Villám vágott házunkba, s néhány rövid óra alatt oda lett zúléimnek mindene, oda lett hosszú évek keserves munkájának gyümölcse... Szegények, szenvedők iránt mindenkor részvételt viseltem; most nyomát sem éreztem ilyesminek. Hiszen ezek a tűz körül imbolygó árnyalakok, az egész hajléktalanná vált tömeg egytől-egyig ellenségünk: romlásunkra tört. Háboruban vagyunk, hazánk jövőjéről van szó, nem követhetjük a Biblia ígését: „Aki megdobja kövel, dobja vissza kenyérrel”...

A pernye egyre száll reánk, szerencséneké változtat bennünket, de azért éjfélig ott állunk a kőfalnál és mint modern Nerók, gyönyörködve nézzük az irtózatosan szép panorámát.

A mohó, telhetetlen tűz még napok mulva is talál táplálékot; lassanként fölfal mindent, ereje lankadni kezd... és éhhalált hal.

A falu eltűnt, üszkös gerendák maradtak belőle; a romokon még napok mulva is sirdognak...

Messze tőlünk, talán a harmadik faluban, kigyúl a templom tornya. Tüzérségünk gyújtotta föl gránátjával, mert észrevette, hogy az ellenes tüzéség megfigyelő helyül használja...

Lassankint lángba borul az egész torony, az egész templom, körülötte minden világos lesz... és az égbolt vörös színben pompázik...

szóló táviratokat és ki vette fel a Siposnéól érkezett pénzt? Az úgy még a nyomozás stádiumában van.

HIREK.

Egyedül.

Elmult az éj, a veres éjszaka!
Szanaszét egy-egy csonkított tetem;
Számilálás közben szemem könnye hull —
Nem volt ez más: pirrhusi győzelem!...

Itt a jó öreg, ki úgy szeretett
És védett engem, mint a gyermekét;
Engem fedett akkor is, a midőn
Testét egy bűgő gránát tépte szét.

Amott egy ifju, — tizennégybeli, —
Zsebében szent kép, nyakán Maria;
Ajkan még égett az anyai csók
S neki is el kellett pusztulnia...

És így tovább!... A halottak fölé
Lassan halalos, nema csend terül...
Egy-két hant tompa zuhanása még
És elhagytak... Itt állok egyedül...

(Kárpátok)

Nagy Győző.

Egy porszem

repült a számba, kényelembe helyezte magát és így beszélt:

— Mondhatom édes öregem, a Saharát kivéve sehol olyan jó dolgunk nincsen, mint Alsólendván. Szabadon szállhatunk, repülhetünk, a kutyá nem törődik velünk. Néhanéha az Ég kegyelméből kapunk egy kis hidegfürdőt, de az 'lmonádé nekünk. Csak egy pár percig felszünk ki a napra s ismét a régi csipős, virgenc porszemecskék vagyunk. Aztán ha a délutáni órákban a főutcán megkezdődik a séta, uhujj, válogatgatunk a ruhákban, pici piros szájakban, orrban, mellben, szemben, nyakban, hajban, vajban. A multkor lekerültem például egy fiatalembernek egészen a tüdejéig, tisztán bosszúból, hogy miért lézeng itthon, miért nem megy a taljánok ellen. Velem volt jó cimborám, a tüdőbacillus is, kitűnő dolgnak volt, a cimborám azt ragadt, engem azonban kiköpött az ipse, mert csiklandoztam, így ni...

— Na de khér!... kérlek... — prüszköltem könnyezve.

— Hehe, csak semmi gyengeség, én nagyobb ur szájakban is voltam. És végre is, mi városi intézmény vagyunk, a város gondoskodik róla, hogy ne csapjanak agyon bennünket buta vizsugarakkal, hanem szabadon repülhessünk, szállhasunk — mint gondatlan madár — a szájakba. Mit mondasz: seprük az utcákat? Hahaha, szép kis sóprés az, mondhatom. Az utcaseprő egyszerűen kilesi, mikor járnak legjobban az utcán, akkor jön a hosszonyelű seprűjével, az ut középeről a szélire sópr bennünket s hogy ne kelljen kocsi-ra kánni: a seprűjével ott addig piszkál, birizgál hol ide, hol oda bennünket, amíg mi meg nem unjuk és el nem repülünk, ahova jól esik: a boltok pultjaira, szobákba, emberek ruháira stb.-re. Oh öregem, te csak szerkesztő vagy, nem érted a várospolitikát; másutt hatósági kenyérrel, hatósági hussal, hatósági krumplival és egyéb hatóságival lakatják jól mostanában az embereket, nálunk hatósági porral. Ebben a drága világban ugyanis az a fő, hogy jól lakjék az ember. Hogy mivel, az mellékes. Szóval, mi városi intézmény vagyunk...

— Szép kis városi intézmény, — gondoltam, és lenyeltem ezt a városi intézményt is.

— **Bodó István kitüntetése.** A hivatalos lapból vesszük a hírt, hogy Ötletége a király Bodó István tartalékos honvédtanaggyot, városunk népszerű adóügyi jegyzőjét, az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása elismeréséül az első osztályú ezüst vitézségi éremmel tüntette ki. Örömmel regisztráljuk ezt a hírt, mert megvagyunk róia győződé, hogy a szép kitüntetés egy mindenkép érdemes egyént éri. Bodó már a háboru kezdete óta katonai szolgálatot teljesít s majdnem az egész időt a harctéren töltötte, közben egyszer meg is sebesült. Bátor, elszánt katona s ami a fő, katonái a pokolba is elmennének érte. A kitüntetésnek szivómból örülünk s azt hisszük, az egész város közönségének érzelmet tolmácsoljuk, amikor a mi vitézül hadakozó notáriusunknak még sok dicsőséget és szerencsés hazatérést kívánunk.

— **Halálozás.** Alsólendva uri társadalmának mélyesége, nagy gyászva van; egyik kösbecsülésben és általános tiszteletben élt tagja i öltözött el a mult heten az étek sorából. Tomka Mihály kereskedő és földbirtokos hunyt el csütörtökön éjjel 54 éves korában. Tomka rövid ideig, mindössze néhány napig volt beteg. Az egész város részvéte a sajnálatra méltó ember és szerencsés családja lelt fordult, amikor alig tíz nappal ezelőtli híre ment, hogy az életerős, dalás termettú uriembert szélhűdés érte. Betegyáza föltött az egész város részvéte örködött, de a gyilkos kört, mely orvul támadta meg egy reggelen a makk-egészséges embert, sem erős szervezete, sem az orvosi tudomány, sem családjának szerető, gondos ápolása nem bírta legyőzni. Csütörtökön éjjel megváltozta kínos szenvedésétől a halál. Tomka egyszerű, feltűnés nélküli, visszavonult életet élt; nem kereste soha a nyilvános szereplést, ideáisan boldog családi életében s a gazdálkodásban találta meg élete célját. Emellett hasznos tevékenységet fejtett ki az Alsólendvai Takarékpénztár javára, melynek 13 éven át szorgalmas, pontos és buzgó igazgatósági tagja volt. A nobilis gondolkozású, talpig urai embernek mindenfelé csak tisztelői és jóbarátai voltak. — Tomka haláláról úgy a gyszaió család, mint a takarékpénztár gyszajelentést adott ki. A család gyszajelentése a következő:

„Alulirottak úgy a maguk, mint az összes rokonság nevében fájadalomtól megtört szívvel jelentik, hogy a felejtethetlen férj, legjobb apa, testvér és rokon, Tomka Mihály kereskedő, t. hó 10-én este életének 54-ik, boldog házasságának 12. évében rövid szenvedés s az utolsóketen szentségének felvétele után elhunyt. A megboldogult hült teteme folyó hó 12-én délután 5 órakor fog az alsólendvai középso sirtkertben örök nyugalomra helyeztetni, — az engesztelő szent-mise ádozat pedig t. hó 14-én reggel 8 órakor fog az alsólendvai r. kath. templomban a Mindenhatónak bemutatatni. Alsólendva, 1915. junius hó 11. Adás és béke lengjen drága porai felett! Tomka Mihályné szül. Thury Ilona, neje; Tomka György, Tomka Ilonka, gyermekei; Tomka György, Tomka Géza, Tomka Lajos, fiverei; Thury Gyula, após; Thury Gyuláné szül. sándorfalvi Holics Anna, anyós; Thury Ákos, Thury Ernő, sógorai; Molnár Jolán, André Elsa, Oszesly Erzi, sógornői.”

A temetési szertartás tegnap, szombaton délután 5 órakor ment végbe az egész város nagy részvéte mellett. A koporsót elborították a családtagok, testületek, jóbarátok és tisztelők szebbnél szebb koszorúi és virágai. Az özvegyen, a két kis árván és a rokonokon kívül koszorut helyeztek a ravatalra az Alsólendvai Takarékpénztár, a Kath. Nőegylet, a Fuss-család, az alsólendvai kereskedők, az elhunyt lakói stb., stb. A végtestület megadó szertartásán s a gyszajelentésben láttuk a város képviselőtestületet és előjáróságát, a Kath. Nőegyletet, a járásbírószót és szolgabíróságot bíráit és tisztviselőit, a tüzoltókat, intézetek és hivatalok képviselőit, a takarékpénztárak tisztviselői karát s a helybeli és környékbeli társadalom minden számottevő tagját. — Tomka Mihály halála súlyos, nagy vesztesége a városnak, amely most a leg-összintébb részvétellel fordul megkeseríten suttogt özvegye, szül. Thury Ilona és két szép gyermeke felé. Nyugodjék békével!

— **Orosz foglyok Alsólendván.** Mint értesülünk, a helybeli lecsapoló társulat 200 orosz foglyot szándékozik kérni, kiket a városunk határában folyó patakok medertisztogatási és szabályozási munkálatainál akar alkalmazni.

— **Lázás napokból.** Hazafias s a háborúval összefüggő költeményeit, rímusokba szedett impresszióit adta ki ilyen cím alatt Nagy Lajos nagykanizsai elemi iskolái igazgató, tehetséges poéta. Nagy Lajost, akinek ez már a negyedik könyve, nem kell bemutatnunk olvasóinknak, gyönyörű hazafias verseiből már többször közöltünk s azok olvasóinknál általános tetszettel találkoztak. Versei mély hazafias érzelmeiről és kiforrott, erős költői tehetségről tanuskodnak. Pompás kis kötetébe újabb verseinek legjavát szedte össze, de nemcsak az övét adja, hanem néhányat közöli fia, Nagy Győző zászlós verseiből is, ki a harc-teréről, a lövészárokból küldte haza ezeket a verseket üzeneteket. A szebbnél-szebb verseket tartalmazó értékes kötetet — melyből két szép verset máj számunkban is közlünk — két koronáért megküldi a szerző.

— **Zalaegerszegen nem lesz fogolytábor.** Zalaegerszegen tudvalevőleg megkezdtek egy 20.000 fogolyra való barakktelep építését. Most úgy értesülünk, hogy a fogolytáborát a változott viszonyok miatt nem építik fel, hanem más városba helyezik át.

— **A huskérdes országos rendezése.** Újabb megerősítést nyert az a hír, hogy a kormány rövidesen szabályozni fogja országosan a huskérdest. A kivített erős korlátozás alá veszik és a husárákat szabályozzák. A terv szerint az az elv lesz irányadó, hogy a lakosság arányosan részesüljön husban. A husfogyasztás korlátozása, illetőleg a huspazarlás megakadályozása érdekében pedig a hétnek csak bizonyos napjain lesz vágás. Végül megállapítják az egyes családok által megszerzhető husmennyiséget is.

— **A cipész- és csizmadiaipar összevonása.** Az 1884-ben kiadott miniszteri rendelet és a képesítéshez kötött mesterségek megállapított és felsorolt lájstrom a csizmadia- és cipészipart külön-külön említi fel. Miatán azonban a gyakorlati életben e két mesterség, az azok közé vágó munkák hasonló voltánál fogva annyira összeolvadt, hogy a csizmadia cipőket, viszont a cipész csizmákat készít, a kereskedelemügyi miniszter az említett lájstromot olyképen igazítja ki, hogy a csizmadia és cipész mesterséget egy iparágnak tünteti fel. A miniszter erről értesítette az összes törvényhatóságokat.

— **Nem szabad az átutazó katonáknak szeszest italt adni.** A belügyminiszter még a háború elején közzétett rendeletet adott ki, melyben megtiltotta, hogy a harcra induló vagy átutazó katonáknak és a sebesülteknek a vasuton, vagy állomásokon szeszest italokat adjanak. Minthogy a rendeletet nem mindenhol tartják be egyforma szigorúsággal, a belügyminiszter és a kereskedelemügyi miniszter újabb és nyomatékosan figyelmeztette az egyes vasuti állomások vezetőit és a vasuti személyzetet, hogy a rendelet betartására mindenütt a legszigorúbban ügyeljenek.

— **A gyermekek és a háború.** Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapja, a „Jó Pajtás” legújabb száma megismerteti a gyermekek gondolkodásával a háborúról: fiúk, leányok feléinek az Almanachban fölvetett háborús pályakérdésekre s a maguk nyelven rendkívül érdekes dolgokat mondanak el. Verset ebbe a számba Benedek Elek írt, elbeszélést Zöldi Marton és Berényi Laszlóné. Sebők Zsigmond folytatja Tamássy Miklós című husár-regényét. Elek nagyapja egy orosz mesét mond el, Zsiga bácsi mulatságos mókát, Rákosi Viktor folytatja „A gibraltári összeesküvés” című rendkívül érdekes regényét. A rejtvények, szerkesztői üzenetek egészítik ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-Társulat adja ki; előfizetési ára negyvedrre 2 K 50 fill. félve 5 kor., egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad s mutatóvényszámokat küld a Jó Pajtás kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **A zalaegerszegi kir. ügyészségnél** azonnal alkalmazást nyerhet egy férfi- vagy nődíjnak. Csupán olyanok jelentkezzenek, akik a gépirásban teljes gyakorlattal rendelkeznek. Zalaegerszeg, 1915. évi június hó 11. Dr. Szász Győző, kir. ügyész.

Szerkesztői üzenetek.

Szepezd. Nem közölhetjük, mert könnyen sértésnek vehető az a tisztés testület, amely eddigi ténykedésével minden elismerésre rászolgált.

M. F. B., Csikszere. a. Nem ígérhetjük meg, hogy a szedést félre tesszük, mert ennek sok technikai akadály van. Sajnos, második kérését sem áll módunkban teljesíteni; tiszteletdíjat nem adhatunk.

Nyilttér.*)

Tekintetes

Toplak János urnak

Alsólendva.

Az Ön ellen 1915. évi május hó 22-én felindulásomban elkövetett sértő nyilatkozataim miatt ünnepélyesen bocsánatot kérek.

Alsólendván, 1915. június hó 7-én.

Marton Kálmán.

Tekintetes

Kontler Károlyné urnó

Lendvahosszafalu.

Az Ön ellen 1915. évi május 22-én nyilvánosan használt sértő kifejezéseim miatt ünnepélyesen sajnálkozásomat fejezem ki.

Alsólendván, 1915. június 7.

Hegedüs Sándor.

*) Az e rovatban közöltéért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

1639.1915. tkvi szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár R.-T. végrehajtatónak Weinstingl Jakab és neje, szül. Schwarz Amália végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság az utóajánlatra újabb árverést 6000 kor. tökékövetelés és járuléki behajtása végett az alsólendvai kir. járásbíróóság területén levő, Göntérháza községben fekvő s a göntérházi 62. számú tjkvben $\dagger$ 207/a. hrsz. alatt Weinstingl Jakab és neje Schwarz Amália néven álló fekete-dűlői szántóra 1100 korona;

az ugyanottani 100. számú tjkvben $\dagger$ 209.2 b hrsz. alatt ugyanazok nevéin álló fekete-dűlői szántóra 36 korona;

az ugyanottani 121. számú tjkvben $\dagger$ 154.b. hrsz. alatt felvett ugyanazok nevéin álló telekföldi szántóra 1099 korona;

a bánatui 10. számú tjkvben $\dagger$ 20. hrsz. a. ugyanazok nevéin álló lopácsi dűlőbeli rétre 1155 korona kiküldési árban elrendelte.

Az árverést **1915. évi június 30-ik napján délelőtt**

és pedig Göntérháza községházánál 9 órakor, Bánuta községházánál 11 órakor fogják megtartani.

Az árverés alá eső ing. tlanokat a kiküldési áránál alacsonyabb árban eladni nem lehet.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az, aki az ingatanért a kiküldési árnál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kiküldési ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígert ugyanannyi százalékaig kiegészíteni.

A kir. járóóság tkvi hatósága. Alsólendván, 1915. május hó 27.

Lovass s. k., kir. aljbíró.

A kiadmány hitelül: Rösás, kir. tkvtő.

1811/915. tk. szám.

VÉGZÉS.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár R.-T. végrehajtatónak Weinstingl Jakab és neje, szül. Schwarz Amália elleni 6000 koron. töké és jár. iranti végrehajtási ügyében a kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság az 1639.515. tk. számú árverési hirdetmény kiegészítéséeként kimondja, hogy az

1915. évi június hó 30-án délelőtt 9 órakor

Göntérháza községházánál megtartandó árverésben a göntérházi 62. sz. tjkvben $\dagger$ 207/a. hrszámú fekete-dűlői szántón emelt gőzmalom, mint az 1881: LX. tc. 149. és 159. §-ai értelmében ezen ingatlan tartozéka, azzal együtt eladati fog.

Alsólendva, 1915. évi június hó 8-án.

Lovass s. k., kir. aljbíró.

A kiadmány hitelül: Rösás, kir. tkvvezető.

(SISAL)
„Manilla“ kévekötozsinag
 aratógéphez
ELSŐRANGU MINŐSÉG 100 kilogrammonként
 cca 2 kg.-os gombolyagokban 280.— korona.
MÁSODRANGU MINŐSÉG 100 kilogrammonként
 12—30 kg.-os gombolyagokban 250.— korona.
KÉVEKÖTÉL
 MANILLA kender zsinorból saját
 csülkös 1000 darab . . . 18.— kor.
 Ugyanaz facsatos . . . 20.— kor.
KÉVEKÖTÉL juttafonálból
 facsatos 1000 drb., 140 hosszú, 15
 kg. súlyban . . . . . 24.— kor.
 Mintával készséggel szolgált: 10—5
SINGER MÖR W. ÖZV. ÉS FIA
 kender- és juttarúk, gabonás és szalmazsák, pakrókok és
 mindennemű gardásági kötélanyagok, tömleum gyári rakta-
 Perzsa-szőnyegek behozatala. — Levélbeli megkeresésre
 megfelelő váaszokat árajánlatot küld
GYÖR, Dr. Kovács Pál-utca (Tejfeles-utca) 1.

Egy óra reklámképpen!

Aki ingyen akar egy órát, még hozzá elegáns precíziós órárt urak vagy hölgyek részére választás szerint, írjon azonnal e címre **Uhrenhaus Fr. SCHMIDT** Prag, Weinberge.

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papír-szalvétát

akármily mennyiségben, cinyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

6050
 közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a
KAISER-féle Mell-Karamella
 három fenyővel
Köhögés rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés
 ellen legbiztosabban használhatók.
Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért
 kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszerárban.

Előfizetőink
ingyenes hirdetés
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetés
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERI JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfősáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkekben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU teglagyáros és gőzmalomtulaj.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Ózv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és koci-kovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Ózv. GALLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ODÓN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst arukban.

Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bételését.

MAURER FERENC szobafestő és mazoiló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-, asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MÜRSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

NEMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) legolcsóbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és borkereskedése a vasúti állomás átellenében.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sírkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédrés.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal“-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GEZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celldömök.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivaityu-berendezési vállalkozó Murahely.

Ózv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALI MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVAN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsín.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó” bérője Igló.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLO vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCSCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völglyfalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCSAK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS mûmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

TIRÁSZI JÁNOS vendéglős Lendvajakabfa.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GEZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Göntérháza.

Az olasz háború

térképe

Ára 1 korona

Tartalmazza az összes helységeket,

folyókat, hegyeket, erődítéseket stb.

Kapható:

Balkányi Ernő üzletében

Alsólendván.

Gyönyörű illusztrációk!

A most folyó világháborúnak valóssággal szenzációját képezi a a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

24 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

Érdekesítő olvasmányok!

A Világháború Képes Krónikája

cimmel jelenik meg. Minden füzet-hez Jókainak a »Jövő század regénye« c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

Egy-egy füzet ára csak 24 fillér!

24 fillér

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván